

جلد سوم سورہ مبارکہ مکر ۱۱۸ / ۱۲

تربیت اعداء شعبان

نزویہ نازل ہوئی تاکہ علامہ مطہر فرمے کہ اللہ جل جلالہ اس عاقبت قرابت .

۴ ۳ ۲ ۱
تکسیر معجزات (خود شہید معاد و م) بالسی زینت اطاعت انسان باند اما حمیرہ صا انرا ابر عادی طہند

اسیخ نمبر ہی شور دلت از خواہش و شایان ہر طرفہ داسیخ نمبر ہم خوردن دھلا کسان ہر شور

۴ ۳ ۲ ۱
۵۔ اللہ اور جان اللہ کہ اسیخ جو ان تکذیب مرتب کر تہ لبت و توسط فیما بینا بران موصیہ اسیخ ارشہ اند

۵۔ حقان کہ ہر شکل حلیت نازل تہ لبت و اسیخ ہشتاد بارہ تہ لبت کہ امر از غیر اللہ استعارہ نگند تا ابر بخارا

۶۔ بیایران رحمت ہم دستور بارہ ہر شور کہ ہر حودہ ہم انذار بدہند در انزار ما لیلہ انذار بایر متصہ امر یا تہ لبت

دھلا کسان کیندہ لبت

۱۔ بلیں قورہا و مطہر جہر کذوب فری از قورہا انخاب تہ اند

۲ ۳ ۴
۲۔ ہر قومی اشکالات داشتہ بیا بر رہی براہا اندہ لبت گناہان تربیت تہ لبت سبب عذاب یا حلیت بختہ اند

۱۴۔ ہر کسی معانظور ہی ہر کہ زندگی کی گذ

۱۵۔ خداوندانہ ہائی لذاتہ ما زرا انسان فعال شود

۱۶۔ اللہ ایم بکار ہی شود ما انسان سنا تیر قرآن را با اللہ سورہ مومہ شود

۱۸۔ ہر کسی ہولنا ہی انجام ہر دہد از خدام خواہد مر انیلونہ عذاب کلن . لا و زور لوکی کی گذ و عذابش عمل محل

کیندہ تہ لبت

۲۴ ← انسانا بترتیب تربیاء بشوند

۲۶ ← بیای خود را لذت انتر می گیرند

۲۸ ← چه بجز ۱۰ آورده است که از دل برون در مدار زاده می شود دلیل اراده خدایت که خواص بدو

بسیار خود را احکار گذاشته خصوصاً ستر

۲۹ ← اگر کسی نخواهد حق را بدرد باز هم دلت از تمام بر نمی راند. ساختار فکری ستر است این دلیل است

۳۳ ← قوم لوط ، روابط اجتماعی به فاسد کشیده شده اند

انسان ترس از خدا و خوف دارد نمی تواند از آسمان کند با طرها لای خود را به محبت می زند در درون

قرآن هست.

اهمیت تفسیر قرآن بخاطر امر قرآنی است

اهمیت ذکر را نشان می دهد که غایت قرآن ذکر است .
قرآنی

امر به قرآنی قرآن

تفسیر قرآن به عنوان احد قرآنی

حصول خبر به عنوان غایت قرآنی قرآن

قرآن توفیق قرآنی قرآن صبیحی جوهری در آن و از بعد توسط قرآن وابسته به تفسیر قرآن است .

امتنان ذکر = از تکبار ← از کار

مذکر : کسی که بر او ذم و اتصال به خدا عیب ندارد و انتخاب کرده است

﴿ محور ہائے قرآن حقیقہ ﴾

حقیقہ سنی بہ در عالم ہمت بوسلم اسماہ کردہ الہ و اسان کردہ الہ ہر اذہر .
اسان ساز حقیقہ ہر اذہر را تیر ہونند .

کہ اسان ساز ہم در یاد کردن نیاید بلکہ در نزول آیات و کما و اعمال انرا ہم ہونا
عبادات و طہات انتخاب کردہ الہ کہ نزد ہم بخاکہ حقیقہ را ہر اذہر ہر اذہر ہر اذہر ہر اذہر

می تواند تجزیہ و تحلیل کند

﴿ راجل اسان ساز ﴾

جزء : حقیقہ کلی تر بہ حقیقہ جزئی تر مایل تکی الہ / تفصیل
تحلیل : حقیقہ را ہم در طہ میں دھندہ . در طہ را حقیقہ با ہم و را شہا ہر اذہر
تجزیہ : از آن / یا تفصیل احکام
حقیقہ را در طہ میں دھندہ و تواجہ الہ . از منظوم حقیقہ السعدیہ
ہر شور و حقیقہ بہ نسبت ہم ہر اذہر ہر اذہر / التفصیل احکام / تفصیل
راہ تجزیہ ہر اذہر . السعدیہ از تفصیل الہ . آیہ ۲ . در طہ سورہ اعراضہا مجملین از اقوام دیدہ ہر شور و اذہر خدانہ

در ہر قوم ہر ہونہ اجرام ہر شورہ

بہذا تجزیہ ، تحلیل اتفاق ہر اذہر . آیہ ۳۴ . از قانون لفظہ کردہ و لفظہا و کلمات صادقہا الہا بالذہر ہر اذہر .
تجزیہ ہر اذہر ہر اذہر الہ در ظاہر ہر تفاوت ماہدہ کس کہ الہ ہر اذہر از عار و شورہ . قور ہر ہر اذہر
در ترکیب التفصیل احکام بہ تفصیل جملی ہم ہر شورہ

اسان ساز تران برا ذر

شرط بھرہ منداز اسان ساز اجارا مارگی برا ذر شدن الب .

۱) مندہ برا امارہ ذر شدن ۲) بوسما بھر ۳) بھرہ منداز ذر

اگر بھر بخواد اسان شود اولی بہ مرحلہ را با ایدر ذر شود و پین نمود

برائیلہ انسال امارہ ذر شود اول با ایدر ذر حبت ؟

✓ ذر حمان با ایت و حق ذر تران از ذر شدن کی بود از یک دارد عهد عبودیت انسال با خدا می بود

انیلہ انطان رستن اولت و (سورہ ہا فاجر اول) عبودیت بکر اول

✓ ذر حلت بھر نسبت بہ خالق بہ نونہ ام غرا و بندہ و دیوسہ خود را در محضر او برانند از او خافل شود یعنی غر

او خود را خاغر برانند و خایب نماند

✓ ذر بھر نفسانی الب نسبت بہ حق و وجود بہ نونہ ام و چار ز اونی وی بھر شود

مقامی برا امارہ کذل برا ذر : عبرت ہا ہ بندہ ہا نذر

ان بھر ہا می کہ در شمار غیب امارہ می گذ یا تران امارہ می کند . در الب مندہ نکل خود را بخریب کند

تھیب کردن برا ہستار یا ہستار

ذر بہ مقام و بھر بہ اسرار انسال را نکل می رعد ، ہلال الب امکان می بھر

دستیابی نیز در حقایق و حقایق در فهم بر آن

در اینجا حکمتی هم می شود. فهم حکم ها. حکم دانی هم می شود.

در حکمتی فهم از کتاب یا از خبر حلی هم می شود. احکام با الهی از رسول و نذر گرفته شود.

چون مفسرین از نظر نورانی توسط رب رحیم (قدرت و حیا و علم) نزد ملک مقدر قرار می گیرند. رسید به ملک و امتداد

ایجاد امری بر از سر به همراه بیان احکام و حقایق بر آن نورانی گذارند و قرار می گیرند نزد خدا تعالی

فرماند توب و انتراب : نزد ابوب علی علم و حکمی که در او ایجاد می شود به خالقش نزدیک می گذرد
که مقام عند الله است. سوره با انتراب و انها سوره با عند تمام می شود.

در نظام آن سوره قرآن بر از سر چهار کرب در زندگی است.

که به تفسیر است : قرآن توب انسان به خداوند را به سهولت امکان پذیر می گذرد

به شما می گویند یاد خدا یا الله در خدا نزدیک شو. این حلی و علم خوبی است. اما چگونه می شود هیچ

کلمه ای نماند که از یاد خداوند غافل نشود! اما هیچ عاقل و متفکر غافل

اگر یاد خدا باشی زاکر هستی. این راهی می پذیرند.

اگر یاد تو این خدا باشی زاکر هستی.

اگر یاد سزا خدا باشی، زاکر هستی. (ملاست کرد)

اگر یاد احکام خدا باشی زاکر هستی. (قبلاً دائم الوضو هستی به عنوان یک حکم مستجاب)

اگر در نجات خدا باستی ذکر هستی .

اینکه خداوند بوسیله قرآن کار کرده است که همگانه او را از ایشان نماند **بسی قرآن**

بسی قرآن خواند جلوه : اسماء، تواریخ، سنه، احکام و ساختار کلمات انسان در قرآن

آمده است

این کار خدا ساز بود و مجرب . در قرآن در ارتباط با ذکر قرآن گرد تحلیل است اینده است که منظم بود اگر چه

برای ذکر که شور و لب

ایجاد می در عقب برادری است که تمیز ذکر را **از کار** و فرود آمدن گویند

کار که کند می در راستن بخاطر احکام و حقایق و در استقامت

را در کار اصلی بر آنچه میند از قرآن همین بحث است . رابطه از کار و قرآن اللی است که

در فرزند از کار (باب افعال مثل آتوا) آمدن فرزند می به راهی کند همان **میل تبدیل** به در می شود

فرزند نزدیک شدن و قرب یافتن است . وقتی گفته می شود عقب پیدالی به در پس و ذکر شود

ساختار و جوهر انسان را از سوره ها جانشیم و کل می تواند بنده را در کتاب ساختار و جوهر انسان